

VILA SLAŠČIC

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živela vila slaščic. Zelo je bila prijazna in rada je imela otroke. V hiši je imela vedno veliko raznih slaščic – od bombonov do čokoladic. Potovala je po celem svetu, po neštetihi vaseh, samo da je preverila, če so otroci pridni. V takšnem primeru jih je nagradila s slaščicami, v nasprotnem pa jim je trda predla.

Nekega dne se je zamaskirana v staro ženico odpravila v sosednjo vas. V svojih raztrganih oblačilih se je usedla pod drevo. Brata Tit in Maj sta se ravno vračala iz trgovine, ko sta jo zagledala. Titu se je zasmilila in hotel je preveriti, če je z njo vse v redu.

Njegov brat pa mu je rekel, naj ji ne hodi blizu, ker je preveč umazana in smrdi. Tit je vseeno šel do nje in jo vprašal,

če ji lahko kako pomaga. Vila, zamaskirana v starko, mu je odgovorila, da je sestradana, saj že 3 dni ni jedla. Dal ji je hlebec kruha, ki sta ga ravno kupila.

Maj ga je pograjal, češ da ga bo mama kregala. Ko sta se vrnila domov, sta prigodo povedala njuni mami, ki pa je Tita pohvalila. Rekla mu je, da ni nič hudega, če nimajo kruha in da je pohvalno, da je pomagal nekemu v stiski. Povedala je celo, da naj se Maj uči od svojega brata in tudi on naslednjič tako ravna.

V tistem trenutku je nekdo potrkal na vrata. Odprli so vrata in tam jih je čakala košara polna pisanih dobrot in slaščic.

Mama je odprla pismo na vrhu ter ga na glas prebrala:

"Vila slaščic vam v zahvalo za kruh podarja zvrhan koš dobrot. Dober tek!"

Tita je skoraj razneslo od veselja in seveda je slaščice delil tudi s svojim bratcem.

